

видението било страшно и изумително. Той дълго размислял, какво може да означава това, но не можел да се досети, че при него в числото на работниците има епископ. Та и как било възможно да познае епископа в човека с неприбрани коси, в груба дреха, със свършено прост вид, изтощен от търпение, подвизи и работа? Не веднъж Ефрем изпратил да доведат този работник, за да узнае от него самия кой е той. Като го видял, започнал да го разпитва подробно, откъде е и как се казва.

- Аз съм един от бедните жители на тоя град. Понеже нямам средства за препитание, работя и Бог ме храни от моя труд.

- Повярвай ми, - възкликнал Ефрем като по вдъхновение свише - няма да те пусна, докато не ми кажеш истината за себе си.

- Дай ми дума, че докато съм жив, никому не ще разказваш за мене - казал епископът, виждайки, че повече не може да се укрива. - При това условие ще ти открия истината за себе си, но като не казвам ни името си, ни отечеството си.

- Няма никому да кажа за тебе, докато Бог продължи твоя живот - се заклел св. Ефрем.

- Аз съм епископ и заради Бога, като оставих своята епископия, дойдох тук, където никой не ме знае, за да се изтощавам с труд - казал епископът. - От своя труд аз добивам малко хляб за себе си. Що се отнася до тебе, то давай милостиня по мярката на силите си. През тези дни Бог ще те възведе на апостолския престол на Църквата на този град, за да пасеш Неговия народ, който си придоби със Своята кръв Христос, истинският наш Бог. И пак ще кажа: подвизавай се с дела на милостиня и за православната вяра, защото с такива жертви се благоугажда Богу.

Не след дълго време действително тъй се и случило. А св. Ефрем, като се вслушал в епископа, прославил Бога и възкликнал: "Никому неизвестни са рабите Господни, и само Той едничък ги знае!"

Бележки. Ефрем отначало бил префект на Антиохия. Тъкмо към това време се отнася споменатото събитие. Във време на неговото управление Антиохия силно пострадала от земетресение. В това бедствено време Ефрем се явил като ангел-утешител за нещастните граждани на Антиохия, с което и спечелил всеобщата им любов и благодарност. След патриарх Евфрасий, загинал под развалините, блажени Ефрем бил избран за Антиохийски патриарх (527-546). В своето ново звание той се отличавал с гореща ревност в защита на православието - против евтихийните, Север и последователите на Ориген.

